

Z Katechizmu Kościoła Katolickiego

Izrael jest kapłańskim Ludem Bożym (por. Wj 19,6), tym, który „nosi imię Pana” (Pwt 28,10). Jest to lud tych, „do których przodków Pan Bóg przemawiał”, lub „starszych braci” w wierze Abrahama.

Z Katechizmu Kościoła Katolickiego, Pallotinum, Warszawa 1994, nr 63.

Miłość Boga do Izraela jest porównana do miłości ojca do syna (por. Oz 11,1). Ta Boża miłość jest mocniejsza niż miłość matki do dzieci (por. Iz 49,14-15). Bóg miłuje swój lud bardziej niż oblubieniec swoją oblubienicę (por. Iz 62,4-5); miłość ta będzie zwyciężać nawet największe niewierności (por. Ez 16; Oz 11), aż do udzielenia najcenniejszego daru: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał” (J 3,16).

(KKK nr 219)

Przez proroków Bóg formuje swój lud w nadziei zbawienia, w oczekiwaniu nowego i wiecznego Przymierza przeznaczonego dla wszystkich ludzi (por. Iz 2,2-4). Przymierza, które będzie wypisane w sercach (por. Jr 31, 31-34; Hbr 10, 16). Prorocy głoszą radykalne odkupienie Ludu Bożego, oczyszczenie ze wszystkich jego niewierności (por. Ez 36), zbawienie, które obejmie wszystkie narody (por. Iz 49,5-6; 53,11). O tej nadziei będą świadczyć przede wszyst-

kim ubodzy i pokorni Pana (por. So 2,3). Żywą nadzieję zbawienia Izraela zachowały święte kobiety: Sara, Rebeka, Rachela, Miriam, Debora, Anna, Judyta i Estera. Najdoskonalszą figurą tej nadziei jest Maryja (por. Łk 1,38).

(KKK nr 64)

